

А в пряничній хатці жив ведмідь.
Як вискочив він з оселі та як кинувся
за Марійкою й Іванком. Біжить, реве:
— Наздожену!

Чують Іванко й Марійка: ведмідь уже зовсім близько тупає.
Добігли до горіхового кущу й прохають його:

— Сховай нас, горіховий кущу! За нами ведмідь женеться!

— Сідайте до мене ближче, — мовив горіховий кущ.

Залізли діти під горіховий кущ. Прикрив він їх гіллям —
ведмідь і пробіг мимо.

— А тепер, — каже кущ, — ідіть он тією стежкою. А на дорогу візьміть моїх горішків. Вони смачні!

— Дякуємо тобі, горіховий кущу, — сказали Іванко й Марійка, нарвали горішків і далі пішли.